מאי א) **לאו בסלע כו' ובטלה שלא לדעת.** סתם כיס רגיל להיות לדעת כיון שעשוי למשמש בכיסו וסתם טלה רגיל להיות שלא לדעת להכי נקט בהא לדעת ובהא שלא לדעת:

חמש מבעיא. מפורש בסמ' שכתב בפרק בתמ תשמ (דף ס: ושם ד"ה השתא) גבי שמעתא דסנהל המסומר:

הדרן עלך הגוזל בתרא
וסליקא מסכת בבא קמא

מ"ט דרב חסדא הואיל ב) ואנקטה נגרי ברייתא ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן דחזייה לחבריה דאגבה אימרא מעדרא דידיה ורמא ביה קלא ושדייה ולא ידע אי הדריה אי לא הדריה ומת או נגנב חייב באחריותו מאי לאו אע"ג דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי והאמר רב החזירו לעדר שבמדבר יצא אמר רב חנן בר אבא מודה רב ג) ד[ברקועתא לימא כתנאי ה]הגונב טלה מן העדר וסלע מן הכיס למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר צריך דעת בעלים סברוה דכולי עלמא אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק ו)אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה מאי לאו בסלע לדעת ובפלוגתא דרב ושמואל ז)(לא) בטלה שלא לדעת ובפלוגתא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב זביד משמיה דרבא ח)בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי בדרב חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו ט) שיחזיר למקום שגנב קמיפלגי ר"ע סבר י)כלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו תנאי היא דתניא כ)ה]הגוזל את חבירו והבליע לו בחשבון תני חדא ל)יצא ותניא אידך לא יצא סברוה דכ"ע אית להו מ)דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטר ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטר אמרי אי סבירא לן כר' יצחק כ"ע לא פליגי דמנין פוטר אלא בדרבי יצחק קמיפלגי מר אית ליה דר' יצחק ומר לית ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא לידיה ואיבעית אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זוזי אחריני בכיסיה הא דלית ליה זוזי אחריני בכיסיה: **מתני'** י)אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב וגדיים ך)ולא משומרי פירות עצים ופירות מ)אבל לוקחין מן הנשים כלי צמר ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים בשרון נ)וכולן שאמרו להטמין אסור ס)ולוקחין ביצים ותרנגולין מכל מקום: **גמ'** ת"ר ס)אין לוקחין מן הרועים לא עזים ולא גדיים ולא גיזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בישוב ולוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גיזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גיזין ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן ע)כללו של דבר כל שהרועה מוכר ובעל הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גיזין השתא יש לומר ארבעה זבנינן חמשה מיבעיא א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ס)ארבעה מעדר קטן וחמש מעדר גדול הא גופא קשיא אמרת ד' וה' צאן ד' וה' גיזין ד' וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן הא שלש זבנינן לא קשיא הא בברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י אריישא קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא אריישא קאי ולחומרא דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל לא שתי צאן ולא שתי גיזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתים נמי לוקחין ת"ש דתניא ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן מדאמר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מר מהני: **ברקועתא.** שסטלה ניכר הוא כשגנבו וניכר הוא לרועה כשמדבר כשיתוסף על צמרו ותפיר לא מנכה: **אימ לאו דרבי יצחק.** והבעלים יודעין בגניבתו שמנו והיא חסירה ולמחר מזכה מנו והיא שלימה: **מאי לאו בסלע.** פליגי לדעת כדפרישית וידעו הבעלים בגניבתו וקאמר רבי ישמעאל מנין פוטר שאדם עשוי למשמש בכיסו ומנה והיא שלימה פטור וכשמואל דאמר לדעת מנין פוטר ור"ע כרב דאמר לדעת צריך לדעת: **בטלה פליגי שלא לדעת וכפלוגתא דרב חסדא ור' יוחנן.** דרבי ישמעאל דאמר למקום שגנב יחזיר כרבי יוחנן דאמר שלא לדעת מפילו מנין לא צריך ור"ע כרב חסדא דאמר שלא לדעת צריך לדעת: **ס"ג ג"ר וזביד משמיה דרבא גבוהב כולו.** ואוקמה רב זביד בשומר שגנב מצרור שהיה פקדון בידו או טלה מעדר שהיה מופקד בידו. ר' ישמעאל סבר לא כלתה שמירתו יחזיר הסלע בצרור והטלה במקומו ואם נאנסו אחרי כן ואבדו פטור, ור' עקיבה סבר כיון שגנב כלתה שמירתו, ועכשיו שהחזירו לכיס לא יצא מרשותו, עדיין ברשותו הוא ואינו נפטר עד שיכנס ברשות בעלים. תוב אמרינן לימא כי האי תנאי, הגוזל את חבירו והבליע לו בחשבון, תני חדא יצא, ותניא אידך לא יצא. ואוקימנה כולי עלמא אית להו מניין פוטר ואית להו נמי דר' יצחק דאמ' אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה, וכגון דשקלינהו להני זוזי ולא מנה אותם ושדנהו בכיסיה, אי אית ליה זוזי אחריני בכיסיה לא יצא דהא לא מנה אותם, לית ליה זוזי אחריני בכיסיה כיון דאית להו הא דר' יצחק יצא ונפטר הגוזל. וקימא לן כר' יוחנן דהא הני תנאי כואתיה קיימי. **מודה רב ברקועתא.** פי' מטולאים מקצתם שחורים ומקצתם לבנים. **עגלים בשרון.** פי' מן והיה העקוב למישור בשביל ירושלים שהיא בנויה כהרים וכשתרד ממנה אל המישור כגון לוד וחברותיה שמן שרון, כמו ההר הכרמל והשרון, ואומר אני חבצלת השרון. ויא מקום ידוע בארץ ישראל.

הגנב טלה מן העדר וכול'. ואוקמה רב זביד בשומר שגנב מצרור שהיה פקדון בידו או טלה מעדר שהיה מופקד בידו. ר' ישמעאל סבר לא כלתה שמירתו יחזיר הסלע בצרור והטלה במקומו ואם נאנסו אחרי כן ואבדו פטור, ור' עקיבה סבר כיון שגנב כלתה שמירתו, ועכשיו שהחזירו לכיס לא יצא מרשותו, עדיין ברשותו הוא ואינו נפטר עד שיכנס ברשות בעלים. תוב אמרינן לימא כי האי תנאי, הגוזל את חבירו והבליע לו בחשבון, תני חדא יצא, ותניא אידך לא יצא. ואוקימנה כולי עלמא אית להו מניין פוטר ואית להו נמי דר' יצחק דאמ' אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה, וכגון דשקלינהו להני זוזי ולא מנה אותם ושדנהו בכיסיה, אי אית ליה זוזי אחריני בכיסיה לא יצא דהא לא מנה אותם, לית ליה זוזי אחריני בכיסיה כיון דאית להו הא דר' יצחק יצא ונפטר הגוזל. וקימא לן כר' יוחנן דהא הני תנאי כואתיה קיימי. **מודה רב ברקועתא.** פי' מטולאים מקצתם שחורים ומקצתם לבנים. **עגלים בשרון.** פי' מן והיה העקוב למישור בשביל ירושלים שהיא בנויה כהרים וכשתרד ממנה אל המישור כגון לוד וחברותיה שמן שרון, כמו ההר הכרמל והשרון, ואומר אני חבצלת השרון. ויא מקום ידוע בארץ ישראל.

מוסף רש"י

צריך דעת בעלים. ומסתמא לא הודיעם מיד כשמיותם, אם מת או ניגנב, ממשקלים קס ליה כרשותיה ושמבה בלא ידיעה לפי שהבה היא (ב"מ מא.).

הגהות הב"ח

(א) גמ' מודה רב ברקועתא. נ"ב טלוא מגושם שחקלום רקוע וכן הוא בתמכת שבת דף קו: (ב) שם שהחזיר למקום שגנב קמיפלגי:

מחר שמוכרין בפרהסיא לא גנבוס. ל"א שרון שם מקום ומקום גידול עגלים הוא ולוקחין עגלים משל ומגדלין אותן ושלהן הן לשון זה עיקר דתניא בתנאות בפרק כל הקבנות (דף פז.) אילים ממואב וכבשים מחברון עגלים משרון: **גבי' ולא עלונין.** שנתלש הצמר שעל הרחל מעט מעט: **ספורים.** בגדיים תפורים לחי נמי גבו קנוהו בשיעור: **חלב וגביעה במדבר.** לחין דרך בעלים לילך שם וליטלם והרועה נוטלן: **אבל לא גישות.** שדרך להניחו בצית בעל הבית: **אריבע וחמש לאו.** שחסרונן ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר זאב טרפה: **בייחוס לוקחין מהן.** שהרי בעל הבית יודע מניינם: **מרגיש.** מנין: **אריבע מסוך חמש.** שם לא היה לו בעדר אלא חמש לאן ומוכר מהן אריבע מותר ליקח לכולי הסי לא גניב מדבר מועט: **בברייתא.** בריאות. עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלם: **לאחוזות.** אין אחוזות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרס זה: **אריישא קאי.** אריבע וחמש דשרי ת"ק: **אסיפא.** שמי לאן דקאסר ת"ק:

קכד א [עיין במגיד משנה בפ"ד מהל' גניבה הל' יב] [רכ מלבים כאן וכנ"מ פ"ג דף פה.]: קכה ב מיי' פ"ל מהל' גזילה ואבידה הל' ח ופ"ד מהל' גניבה הל' י ועיין בהסגות ובמ"מ שמג עמין עם טוש"ע ח"מ סי' שנה סעיף ג: קכו ג ד מיי' פ"ל מהל' גניבה הל' י ועיין בהסגות ובמ"מ טוש"ע שם סעיף ג: קכו ה ו מיי' פ"ל מהל' גזילה ואבידה הל' ח טוש"ע שם סעיף ג ושם סעיף ד: קכח ז מיי' פ"ו מהל' גניבה הל' ג ועיין עם טוש"ע ח"מ סי' שנח סעיף ג: קכט ח מיי' שם הל' ג טוש"ע שם סעיף ג: קל ט מיי' שם הל' ד טוש"ע שם סעי' ה: קלא י מיי' שם טוש"ע שם וסעיף ג: קלב כ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה: קלג ל מ נ מיי' שם הל' ג ופל' ג טוש"ע שם סעיף ג: